

عنوان مقاله:

مقایسه روشهای تخمین فرسایش و رسوب به منظور تصحیح عامل فرسایش پذیری خاک در حوزه آبخیز نازلو چای، ارومیه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهناز یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه ارومیه

حبیب نظرزاد - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه ارومیه

میرحسین میریعقوب زاده - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک در شهرستان ارومیه به علت موقعیت جغرافیایی اقلیمی و تخریب بیش از حد منابع، تعیین روش مناسب برای اندازه گیری میزان فرسایش پذیری خاکها، از اولویتهای مهم مدیریت آن به شمار می رود روشهای متفاوت برای ارزیابی شاخص فرسایش پذیری خاک وجود دارد که مهمترین آن شاخص فرسایش پذیری و بشمار و اسمیت است هدف کلی از این تحقیق بررسی میزان فرسایش و تولید رسوب در حوزه نازلوچای ارومیه و انتخاب مهمترین بهترین مدل شاخص فرسایش پذیری خا می باشد برای رسیدن به این هدف فوق از روشهای usle و روش نمودگراف و بشمایر، میزان فرسایش در حوزه آبخیز نازلوچای بررسی شده است نتایج مطالعه نشان می دهد که میزان فرسایش در کل حوزه توسط روشهای نامبرده به ترتیب 33/75، 26/72 تن در کیلومتر مربع در سال محاسبه شده است و همچنین مقدار رسوب مشاهداتی 29/84 تن در روز و میزان SDR نیز با استفاده از روش رنفرو 1983، 0/2 به دست آمده است با توجه به میزان فرسایش به دست آمده و SDR میزان رسوب برآوردی حاصل از روشهای Usle و نمودگراف به ترتیب 29/74، 37/31 تن در روز می باشد با بررسی بین مقادیر رسوب برآوردی با رسوب مشاهداتی نتیجه می گیریم که روش usle اختلاف معنی داری با رسوب مشاهداتی نداشته و این روشها برای حوزه نازلوچای از کارایی بالتری نسبت به مدلهای دیگر فرسایش، در برآورد فرسایش خاک و رسوب منطقه مورد مطالعه برخوردار است.

کلمات کلیدی:

حوزه آبخیز، عامل فرسایش پذیری، فرسایش خاک، مدل فرسایش و رسوب، نمودگراف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526194>

